

Mnogovrstne novice.

* V neki državi severne Amerike, kjer je 40.000 žensk več ko moških, je napravilo čez tisoč žensk peticijo, naj bi se moškim dovolilo jemati v zakon po dve, tri, štiri ženske in še več. Vendar ima ta peticija v sebi nek stavek, ki sam na sebi že stori izpeljavo te peticije nemogočo. Ženske namreč zahtevajo, da bi se dovolilo moškemu jemati po več žensk v zakon le potem, ako bi vse druge žene, ki jih že ima, dale svoje privoljenje k temu, da si vzame še eno. Če so Amerikanke take, kakor naše ženske, se ni nikdar nadjati možu, da bi prva, druga, tretja itd. privolila, da si vzame še eno. — Tudi tega ne povedó listi, ki so prinesli to novico, ali je med ženskami, katere so podpisale peticijo, le ena sama omožena.

* 12. dne t. m. je v Gradcu umrl v 72. letu svoje starosti nemški pesnik Vincencij Cuzner, rojen v Škofji Loki na Kranjskem. Skonca se je bil namenil študirati, pa ker mu stariši niso bili premožni, je moral lotiti se kupčijstva, s katerim si je v kratkem pridobil toliko premoženja, da je mogel živeti brez skrbi svoji pesniški žili. Priobčil je po raznih nemških časnikih mnogo pravličnih pesmi, tudi je dal več zbirk takih pesmi na svetlo, ki so bile nemškemu občinstvu prav všeč. —

Naši dopisi.

V Gorici 12. jun. — Tudi to diši po — napredku. Kar smo pred leti gledé nekega trgovca slišali poročati z Dunaja, posnema se že v glavnem provincijalnem mestu Gorici: — truplo umorjenčeve se oddá na pošti, da bi se sled za morilcem zgubil! Dne 13. t. m. je prineslo na tukajšnjo pošto blizo 16letno dekle škatlo, češ, da je notri frišno sadje. Osebi, ki je škatlo oddala, je (izmišljeno) imé Valpurga Špiegl iz Sežane(?). Adresa (nemška) je bila: „Čestiti opatinji v Gradcu.“ Čez 3 dni je vrnila Graška pošta škatlo nazaj v Gorico, z opombo, da je ne more oddati zaradi nenatančne adrese, ker je v Gradcu več nunskih samostanov. En dan po vrnitvi je ležala škatla med drugo robo na dotičnem kraju. Ker se je čuden smrad po sobi širil, začeli so uradniki premišljevat in iskati, od kod bi prihajal, in so našli, da prihaja iz omenjene škatle. Škatlo tedaj uradno odpečatijo in odprejo, in kaj najdejo? — Novorojeno dete (mošk. spôla) že močno gnjilo! Nadaljna preiskava je prepuščena okrožni sodniji. — Hudobijo ali cinizem tega otrokomora kaže zlasti tudi ta okolnost, da se je truplo odposlalo na adresu nunske prednice. Denimo, da bi bil kateri samostan v Gradcu poslan sprejel — kakošni bi bili utegnili biti nadsledki?! In adresa se je gotovo s premislom tako naredila. — Pretekli ponedeljek 8. t. m. po noči sta se sprla nek mizar Jož. Rusijan in Jož. Podgrivec; Rusijan je Podgrivec-u nož v vrat zasadil, da je skoro na mestu obležal. Nesli so ga v bolnišnico; do sedaj ne vem še, ali je že umrl. Rusijana so koj zaprli. — V „Isonzo“-u, organu naših sedanjih mestnih gospodarjev, nahajamo nadroben načrt mnogih potrebnih naprav in olupšav z razkazom dotičnih stroškov vred. — Med novimi, res potrebnimi napravami so: nov vodotok, kopel, novo pokopališče, nova duhovnišnica pred stolno cerkvijo, mnogo novih ulic, ki bi se imele predreti skozi hiše v zlažsanje občevanja i. dr. Po liberalcih pomlajeno starešinstvo, v katerem nosijo zvonec letos izvoljeni „Isonzo“-vci, hoče prejšnje „nezmožne“ klerikalce osramotiti s tem, da mnogotero od njih izmišljenih naprav — izvrši(??). Ker so pa stroški za vse omenjene reči ogromni, nameravajo neki zajeti denar na posodo —

razen tistega zneska — se ve da — ki so ga prihranili pri procesiji na sv. rešnjega Telesa dan (8 gold.!!) — Tudi še nekaj družega zanimivega sem čital v našem „city“-listu. Prihodnjo nedeljo (14. t. m.) ima „počastiti“ naše mesto Tržaško filodramatično društvo „Talia“ in bodo tukaj velike reči v gledišči, pri Cattarini-u (gostilnici), z eno besedo — velika laška pobratimija*); še celó iz Karmina pride gori meščanska banda. Ali bodo tudi oni naši Slovenci zraven, ki so o Binkoštih v Ipavi laško-slovenski bratovski zvezi napivali, in ki mislijo menda v kratkem slovensk(?) izlet napraviti v Furlanijo, ne vem. Mene — lahko mi verjamete — puščajo take veselice vkljub 23 R. stopinjam voščine, v kateri zdaj pišem, mrzlega, kakor led. Edina reč, ki bi me utegnila spraviti iz enakodušja, je ta, če bi res naš ljubeznjivi oče „magnificus“, kakor „Isonzo“ naznanja, Tržaške goste uradno sprejel v véliki mestni dvorani. Kolikor dosedaj gospod županov takt(!) poznamo, ni nemogoče, kar „Is.“ pravi. — Vročino imamo tako hudo, da malo katero leto o tem času tako (+ 25° do 27° R. v senci). Polje je še zmirom lepo, ali bati se je suše.

V Gorici na Vidov dan. — e—. (*Petstoletnica mesta Ljubljanskega*.) Drage „Novice“! Nisem Vam sicer dopisnik, pa se vendar nadjam, da ne boste odrekale malega prostorčka mojim vrsticam, posebno ker veljajo slavi vašega rojstnega mesta Ljubljane. Pol meseca še, pa bo pet sto let, kar je postala bela Ljubljana glavno mesto Kranjske dežele, namreč 4. julija 1374.**). Ali bi ne bilo primerno, ko bi se ta zgodovinsko znameniti dan bolj slovesno obhajali, če že ne po deželi, pa saj v Ljubljani? Morebiti da katero Ljubljanskih društev to reč bolj na tanko pretehta. Najbolje, se ve, da bi bilo, ko bi za vezilo 500letnice Ljubljana postala tudi glavno mesto zedinjene Slovenije, kar je pa za zdaj prazna želja? Kaj pravite na to?

Iz Bohinja. (*Gorenskim čebelarjem*.) Večkrat sem že premišljeval in se prepričal, da bi našim Gorenskim čebelarjem koristilo, ko bi se vsako leto enega prvih dni meseca avgusta napravil v Lescah sejm za čebele; posebno dobro bi bilo pa to za naše Bohinjske in dolinske čebelarje. Znano mi je, da se samo iz Bohinja vsako leto najmanj 20 voz, to je, blizo 800 panjev čebel pred ajdovo pašo prodá, — zeló toliko, če ne več, pa skoraj gotovo tudi iz doline, to je iz Koroške Bele, Jesenic, Dovjega, Kranjske gore, Podkorena itd. Vse te čebele, in tudi kar jih Blejci prodajo, se morajo pa v Kranj na sejm voziti, ker bliže nobenega sejma za čebele nimamo. Do Kranja se pa iz Bohinja in tudi iz Doline v eni noči privoziti ne more; zaradi tega so Bohinjski in dolinski čebelarji primorani, svoje čebele po dve noči voziti, preden jih v Kranj pripeljejo. To jim pa prizadeva ne le samo velikih stroškov, ampak pogubi se tudi več ali manj čebel. Čebelarji morajo namreč s svojimi čebelami en dan nekje blizo Radolice ali Mošenj stati in čebele na pašo spustiti. Znano je pa, da v toplem poletnem času veliko čebel tudi na večer domú ne pride, ampak na cveticah prenočuje; še več jih zunaj ostane, če jih kaka ploha ali nevihta podnevi na paši vjame. Te čebele se drugi dan, ko jih solnce ogreje, zopet nazaj tje vrnejo, od kodar so prejšnji dan na pašo izletele; ker pa vozove, na katerih so bile naložene, že prejšnji večer naprej odpeljajo, se vse pogubé. — Sejm za čebele v Lescah bi pa tudi Blej-

*) Gorico boste zastopali društvi „filodramatično“ in „gimnastično.“ Pis.

**) 15 let pozneje, 15. junija 1389 pride Srbska pod Turški jarem.

skim čebelarjem koristil in to posebno takim, kateri bolj po malem čebelarijo. Res je sicer, da se na priliko iz Bleda, Breznice, Begunj itd. v eni noči v Kranj pride, pa se mora že dobro voziti; res je pa tudi, da le malokateri tako po velikem čebelari, da bi mogel sam cel voz čebel prodati, le kacij 10—20 panjev v Kranj voziti, pa tudi iz Blejskega kraja ni vredno; in zato so vsi mali čebelarji, in ravno tacih je največ, primorani, svoje čebele prekupcom prodajati, kateri jih pa, se ve da, kolikor morejo, pritiskajo. Ko bi pa v Lescah sejm za čebele imeli, bi lahko tudi taki čebelarji, kateri le po kacij 10—20 panjev na prodaj imajo, te na sejm peljali; kateri jih pa še manj prodajo, bi jih tudi lahko v Lesce na sejm prinesli. — Ravno tako bi sejm za čebele v Lescah tudi kupcem ne bil odročen; lahko bi se namreč po železnici v Lesce pripeljali, in nakupljene čebele potem sopet lahko po železnici ali na Sorško polje, ali proti Ljubljani ali celó na Dolensko v ajdovo pašo poslali. Upam tedaj, da bodo saj po večem vsi gorenški čebelarji, posebno pa Bohinjci in dolinci moje misli, ako nasvetujem: Naj blagovolita slavni odbor c. kr. kmetijske družbe in predstojništvo našega čebelarskega društva ta predlog dobro prevdariti in potrebno poskrbeti, da se zgoraj nasvetovani sejm, če je mogoče, že letos ustanovi.

Luka Porenta.

Z Gorenskega 8. jun. (*Selitev v severno Ameriko. Dr. Žvegel umrl.*) Preteklo saboto podalo se je iz Gorjanske färe 22 naših ljudi moških in žensk, pa nekoliko tudi iz Podkorena in Kranjske gore v Ameriko (deželo Minnesotto), kamor se je že mnogo Kranjcev preselilo. Stirje kajžarji so prodali svoje posestvo in nekaterim sinovom so očetje dali njihovo doto, pa so zapustili gorenski kraj, kjer jim je čedalje teže živeti zato, ker jim poteka zaslužek, ki so ga poprej imeli, da so oglje kuhali itd. Kar pa se je „Industrie-Gesellschaft“ na Gorenskem nakupila, vlegla se je na mnoge prejšnje kmetijske prislužke tlačilna môra, ki ljudi sili zapuščati celó domovino svojo. Gorenci že davno, kar jim je misijonar Pirc pot pokazal v Ameriko, Ameriko si zbirajo za drugo domovino. Prečastiti gosp. Lah je iz Bosne v „Novicah“ nedavno priporočal, naj bi si naši ljudje raji slovansko bližnjo Bosno izbrali za vselitev svojo, kjer je zemlja plodna in od koder je človek v par dnevih zopet v svoji domovini, ako mu Bosna ne bi bila všeč. Rekli bi mi, da gosp. Lah prav trdi, kajti Amerika ni več „obljubljena dežela.“ — Nesrečni dr. Žvegel, ki je več let ob pamet bil in v očetovi hiši v Gorjah prebival, zadnji čas pa na Dunaj v norišnico prepeljan bil zato, ker je okoliščini nevaren postal, je ondi pred nekimi meseci umrl.

Z Gorenskega 14. maja. — Včeraj je po naših planinah padel sneg, in vlak, ki je prišel iz Trbiža, ga je pripeljal na strehah vozov seboj. Naši kmetje, ki so že svojo živino bili odgnali v planine na pašo, so šli zopet po njo in jo prignali zvečer nazaj. Sploh takega mraza, kakor je letos, junija meseca, že dolgo ne pomnimo. Kaj bo z letino, če ne bo gorkote! — Posebno pusto se drže tujci, ki so prišli že v toplice na Bled in morejo zdaj le v zimski obleki izpod strehe. Če bo taka, jih bo letos kaj malo k nam.

Z Gorenskega 16. jun. — Povsod, kamor se pride v Blejski okolici ali v Bohinji, se ne sliši družega, kot pritožbo zoper obrtnijsko družbo ali prav za prav zoper Seitner-ja, njenega višega gozdarja. Po tožbah, preiskavah in kaznih, ki se nam zavoljo gozdov in pašnikov celo leto ne pretrgajo, tako da je skoraj vsak teden velik del moških vsake vasi v Radolici, je zadnje dni imenovani gozdnar po Bledu in Bohinji dal oklicati prepoved, po kateri nam je večji del naših planinskih

pašnikov zaprt. Ta prepoved nam namerava v soseski Bistriški zapreti paše 1944 oralov, v Srednji vasi 390 oralov, v Blejski občini 1345 in Gorjanski 1136 oralov. Kje bomo svojo živino pasli, kako jo bomo prerediti, ako pri tem ostane, res ne vemo; še manj pa razumemo, kakošno veljavo obrtnijska družba hoče pustiti veljavni razsodbi c. k. deželne komisije, sklenjeni že leta 1868., v kateri nam je odločno pripoznana pravica paše za navedeno število živine z natančnim zaznamovanjem kosov, v katerih smemo pasti. Vsak človek vé, da v gozdu polnem drevja ne raste trava; kar je lep gozd, ne more ob enem tudi biti paša; zato pa mi vsaj po svoji pameti sodimo, da tam, kjer je nam pripoznana paša, obrtnijska družba nima pravice gozda rediti, temveč mora pustiti pašo. Gozd in paša sta potrebna, zato se morata varovati oba. Za naše kraje je pa paša še imenitnejša, ker kmetijstvo samo nam pri visocih davkih in brezštevilih nadležnostih, katere imamo zavolj gozdov prenašati, ne dá dosti živeža. Če se nam paša ne obvaruje in ž njo živinoreja, bomo kmalu pri kraji, in ne ostaja nam družega, kakor mnogo rojakom našega kraja, pustiti drago, pa zamorjeno našo domovino in si iskati novo unstran morja. Zdaj pa še ne obupamo, ker mislimo, da tudi gosposkam ne bo kmet zadnji, saj država potrebuje pridnih, poštenih, delavnih ljudi, in upamo, da ne bo pozabila, koliko davkov smo že mi kmetje znosili v Radolico, koliko naših pogumnih fantov je že za državo življenje pustilo na Laških in Ogerskih bojiščih. Tedaj potrpiamo še in ne udajmo se! Jaka.

Iz Dolskega 12. junija. — Danes smo imeli tukaj strašno nevihto; bliskalo se je in treskalo, da se je kar zemlja tresla. V Klečah je ob štirih popoldne strela tri krave vbila. Tudi toča se je vsula in naredila mnogo škode.

Iz Kamnika 11. junija. — V našem mestu je živel v pokoju že več časa bivši policijski komisar g. Mav, ki je bil, predno je šel v pokoj, mnogo let na Dunaji v službi. Živel je prav varčno, skoro skromno, zato se je pa sploh govorilo, da je jako premožen, a skop. Te dni so tega moža našli mrtvega v kopelji; bil je umorjen. Sum tega hudodelstva leti na žlahtnika, ki pa ni v Kamniškem okraji domá. Ta je večkrat zahteval denarja od njega, pa ga ni dobil. Tega so zdaj že prijeli in sodnijska preiskava bo pokazala, je li pravi ali ne. Naše mirno mesto je ta dogodba, se vé da, zeló zbegala.

Iz Studence blizu Ljubljane 15. junija. (*Le pitajte jih!*) Tukajšnji šrangar J. P. si je s pridnostjo toliko pridobil v 7 letih, da je kupil majhno posestvo s poslopjem vred, katero je zoper ogenj zavaroval za 200 gold. Te dni pa mu je to poslopje pogorelo, zažgal je njegov lastni brat, malo vreden človek, ki je najrajši živel na stroške drugih. Ko ga je sodnija prišla in prašala, zakaj je zažgal, je rekel: „Zato, da pridem na Grad, kjer bom z vsem preskrbljen. Delati sem se že odvadil, se mi tudi ne ljubi. Prositi pa je preneumno, ker ljudje nič prida ne dajo.“ Le pitajte hudodelnike po ječah, le, saj jih bo čedalje več, ako se bo tako lepo ž njimi ravnalo. Palica in stradanje poboljša take ljudi, družega nič.

Iz Ljubljane. (*Iz seje družbe kmetijske 14. dne t. m.*) vpričo c. kr. vladinega zastopnika gosp. svetovalca viteza Rotha pod predsedstvom gosp. barona Wurzbacha. Prebral se je ukaz ministerstva za kmetijstvo od 1. maja t. l., št. 5356, s katerim se dovolijo in nakažejo sledeče podpore: za zboljšanje reje goveje živine 7000 gold., za vino in sadjerejo in za vrtnarstvo 800 gold., za povzdigo predivstva 300 gld. Ob enem pa naznanja

ministerstvo, da hrani za Kranjsko še več zneskov za razne namene in da bode te takrat družbi izročilo, kedar bode ona poročala, kako jih hoče porabiti. Ti zneski so sledeči: 1500 gold. za zboljšanje kmetijstva sploh, 600 gold. za mašine in orodje z opazko, da se mora posebno na združbe ozirati, 1000 gold. za planinstvo in sirarske združbe, 1000 gold. za Ljubljansko vrtnarsko društvo, 400 gold. za plemenske imenike goved čistih plemen, 1000 gold. za nakup plemenskih ovac in prešičev, 1000 do 2000 gold. za vodnjake, 400 gold. za čebelorejo, 600 gold. za svilorejo, 900 gold. za dve ustanovi, namenjeni Kranjcema za to, da bi se mogla v kmetijski viši šoli učiti kmetijstva, 800 gold. za statistiko o letini. — Ker se vlani mnogim prošnikom ni moglo podpore dati za vodnjake, se sklone ministerstvo brž prositi, naj nakaže 2000 gold. v ta namen. — Za panjove se je oglasilo 85 oseb in med temi 40 tudi za premije. Ker ima družba v ta namen le 93 gold. 16 kr., se ni mogla na vse ozirati; podelile so se pa premije po 10 gold. gg.: Žust, Suhadolnik, Matičič, Božič, Rekan, Hudovernik, Kušlan, Krnc in Kambič. Ob enem se je pa sklenilo vsacemu prošniku podeliti po en panj, in večim čebelarjem tudi po dva. — Dovolj se Matevžu Zvolšaku iz Drage, Andreju Malavašiču in Antonu Plešnarju prodati bike, katere so dobili v pospešno živinoreje. (Dal. prih.)

— (Iz seje deželnega odbora 12. junija.) Deželni glavar vitez dr. Kaltenegger je poročal o sklepu 8. junija v Novem mestu zbrane komisije zastran razdelitve 30.000 gold. državne podpore za Dolence. Komisija je odločila, da 7000 gold. te podpore dobijo vasi Šentjernejske občine v Krškem okrajnem glavarstvu, 23.000 gold. se je pa namenilo razdeliti po okrajnem glavarstvu Novomeškem, in sicer po občini: Mirna Peč 5000 gold., Prečna 850 gold., Št. Peter 9000 gold., Šmihel-Stopič 450 gold., Velika Loka 250 gold., Trebno 3300 gold., Doberniče 1800 gold., Brusnice 2100 gold., Bela cerkev 250 gold., skupaj 23.000 gold. Predstojništvom imenovanih občin se izroče dotične podpore, katere se bodo potem po sklepu občinskih odborov med posameznike razdelile. — Na dopis Ljubljanskega magistrata zarad plačevanja 4000 gold. letne najemščine v mestno blagajnico iz deželnega zaklada za šolske prostore realke v novem poslopji in za druge potrebsčine te šole je deželni odbor soglasno sklenil zanikavo odgovoriti.

— (Politično društvo „Slovenija“) je imelo 11. dne t. m. svoj mesečni shod; ker je bil obširni govor dr. Coste o delovanji Ljubljanskega mestnega zastopa jako zanimiv, ga prinesemo zarad pomanjkanja prostora prihodnjič. Tudi o razgovoru o rokodelskem delovanji v posilnih delalnicah in kaznovalnicah, katerega se je udeležilo mnogo obrtnikov, gg.: Regali, Trtnik, Pakič, Škrbinec, Jančar — poročamo prihodnjič kaj več.

— (Slovenska Matica.) Tajnik slovenske Matice prosi uljudno vse tiste Matičarje, kateri so spremenili bivališče, da to naznaniti blagovolijo njemu ali svojemu poverjeniku ter tako preprečijo v prihodnjem imeniku zmešnjave, katere bi sicer bile neogibne.

— (Porotne sodbe) so prenehale in se imajo začeti zopet 28. julija. Ta pot ni bilo posebno zanimivih pravd, tim več jih bo pa v prihodnji tretji porotniški sèiziji.

— (Oznanilo.) Ravnokar je razposlana okrožnica mil. knezoškofa, s katero velevalo, da naj se papeževa 28letnica 21. rožnika obhaja po vseh duhovnijah s slovesno sv. mašo med izpostavljenjem presv. R. T. ob navadni uri in poslednjič z zahvalno pesmijo.

— (Ustavoverci Ljubljanski) so imeli preteklo soboto zopet mesečni shod, pri katerem je dr. Schaffer

splezal na govorniškega vranca in mnogo otrobov vezal o preteklem zborovanji na Dunaji in v Pešti. Neizmerno je hvalil poslance svoje vere in delovanje državnega zbora, kateri bi najbrže brez njega ne bil nič mogel storiti. Deželni glavar vitez dr. Kaltenegger je potem vzel kadilnico in mu primerno pokadil, drugi pa so mu ploskali in tako so vsi veseli bili in jedli in pili. Dr. Schafferja je ta slava neki tako navdušila, da misli zdaj res v državnem zboru nekaj posebnega storiti. Čudni so res ti junaki, ki se zbirajo, da drug drugemu kadé!

— („Beseda“) na vrtu čitalnice Ljubljanske, katere preteklo nedeljo zavoljo slabega vremena ni bilo, bo prihodnjo nedeljo 21. t. m. s programom, katerega smo že v zadnjem listu objavili.

— (Prošnja.) Ker želi podpisani odbor sestaviti izkaz o vspehu nabir za pokritje deficita „dramatičnega društva“, se obrača do vseh častitih domoljubov, katerim so bile poslane nabiralne pôle, s prošnjo, da blagovolijo nabrane novce in nabiralne pôle poslati do konca tekočega tedna društvenemu blagajniku g. Žagarju v Ljubljani.

Odbor „dram. društva.“

— (Pobirki iz časnikov.) Novo „narodno-politično društvo“ snujejo „Narodovci“, tako poroča „Narod“. Namen tega društva je: razširjati „Narodove“ ideje z besedo in brošurami ter „Narodovo“ omiko prej med ljudi spraviti, kakor pa je zdaj mogoče. To namreč zvemo iz „Laib. Zeitg.“, katera radosti in veselja poskakuje, ko to poroča; iz njene hvale je razvidno, da to društvo bo od konšt. društva nemčurskega različno le po tem, da bo imelo „narodno barvan“ plajšč, sicer pa bo popolnoma „Schwesterverein“ konšt. društva, kakor pravi „Laib. Zeitg.“, ki ob enem nabira ude za ta „Schwesterverein“ (boljše „Bruderverein“) med nemškutarsko stranko. Nam se tako društvo zdi ravno tako malo nevarno za Slovence, kakor je konšt. društvo, kajti manjkalo mu bo udov; glavni namen njegov je menda ta, da hočejo gospodje dr. Razlag, dr. Zarnik, dr. Vošnjak imeti kak prostor, v katerem bodo zopet sami sebe slavili, ker zdaj nimajo pravega odra za to. Še manj se nam pa zdi to društvo potrebno, kajti Slovenci imamo že dobro tako društvo, namreč politično društvo „Slovenija“, nemškutarji pa, katerim se po vsem tem „Narodovci“ z električno naglostjo bližajo, imajo svoje „konstitucionalno društvo“; toliko prijazni bodo nemškutarji že, da jim bodo pustili slovenski govoriti, kedar bodo po „klerikalcih“ udrihali. Čemu toraj „Schwesterverein“, posebno ker bote obe društvi v Ljubljani? — V Francoski časnik „Rep.“ je pisal nek mlad fant, ki se je nekoliko francoski naučil, nekaj o Slovencih. Mi bi se za take dijaške poskuse v pisanji ne zmenili, a vendar se nam preveč predrzno zdi, kar piše o dr. Razlagu. Ta fant namreč trdi, „da je svet Slovence še le spoznal in spoštovati jel po Razlagu!“ No, kedar fant k pameti pride, bo že sprevidel, kako neumne in nespodobne so take besede. Vendar pa so „Tagblattu“ in „Laibacherici“ zelo všeč, zato jih oba ponavljata. Mi radi privoščimo „mladičem“ veselje nad dr. Razlagom; naj ga le imajo, je že njihov! — „Tagblatt“ je naš članek o servilizmu tako zasklel, da ga je skoro vsega prestavil in ga v sobotnem listu po svojem prežvekal. Po svoji navadi se huduje nad „Novicami“, a tega jim ne dokaže, da niso resnice pisale. Z zabavljanjem se pa nič ne dokaže. Mi toraj ostanemo pri tem, da je v Avstriji zlasti „liberalna“ stranka najbolj servilna ali služna.